

ద్రవ్యవైఖరి ద్రవ్యమూలంబి మన్ను నోరకు

భారతి మరోసారి తనపాదాలవెపు మురి
పెంగా చూసుకొంది అప్పుడామె మనసు
ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోయింది.

ఆ ఆసుర సంధ్యవేళ!

అస్తమిస్తున్న సూర్యభగవానుడి తాళకు
కాంతిపడి ఆమెపాదాలు మరింతముద్దుగా ఎర్ర
బంతి పూలలా మెరుస్తున్నాయి.

తడిపాదాలను గుడతొతుడిచి, అప్పుడే
కుంకుడురసంలో కడిగిన వెండిపట్టీలు కాళ్ళకు
బిగించి శీలలు గట్టిగాతిప్పింది భారతి.

ఎర్రగావండిన గోరింటాకుతో, గజ్జెలు
వ్రేలాడుతున్న పట్టీలతో గోధుమరంగు
వన్నెలోవున్న ఆ పాదాలు ఆమెతాలాకు మహా
త్తరమైన రూపానికి మొదటిమెట్టులావున్నాయి

భారతి పాదాలను అల్లల్లాడించింది,

అవి పూలగుత్తుల్లా కదిలేయి!

గోదావరి తరంగాలలా నాట్యంచేసేయి!

ఆకదలికలలో ఏవో తీయని భావనలు!

గుండెలోంచివళ్ళంతాప్రాకి పెదవివంపుల్లో
దూరి, బుగ్గలపై పరచుకొని ఎర్రని కెంపుల్లా-
మోడుగపువ్వుల్లా-ఆమె చెక్కిళ్ళకి సింధూరం
పూసేయి!

ఆమెమనసు ఆమెదగ్గరలేదు.

చంద్రంమట్టూ పరిభ్రమిస్తోంది!

తనపాదాలంటే చంద్రానికెంత ఇష్టం!

ప్రతి ఆడదానికి చెప్పుకోలేనివి, తలచుకుంటే
మనసుని ప్రవళించజేసే ఎన్నో-ఎన్నెన్నో
మధురాసుఖాతులుంటాయి అది రూలు!

చంద్రం మొదటిసారిగా తన పాదాల్ని
ముద్దుపెట్టుకున్నప్పుడు తనెంతో కంగారు
పడింది! తర్వాత బోలెడంత సిగ్గుముంచు
కొచ్చింది!

“ఏ! ఇదేంపని?” అని కసిరింది తను

“నీకు తెలియదు భారతి! నీఅందంలో

వున్న గొప్పతనం! నీఅందమైన పాదాలు నీ
లోని చక్కదనానికి తొలిమెట్టు! నేనే కవినై
వుంటే నీపాదాలమీద కవిత్వం రాసి ‘భారతి
పాదపద్మ శతకం’ అని పేరుపెట్టి మార్కెట్
లోకి వదిలేవాడిని! నేను కవినికాదు! కనుకనే
కళ్ళతో చూసి ఆనందించి వూరుకోలేక ముద్దు
పెట్టుకున్నా” అన్నాడు చంద్రం.

ఆత్వాత భారతికి ప్రతిరాత్రి ఆమాటలు
గుర్తొచ్చేవి. అదిరరకెప్పుడూ పరీక్షగాచూడని
తనపాదాల్ని తనే పరీక్షగా చూసుకుని నవ్వు
కునేది!

రాసురాసు వాటిపట్ల తనకో ప్రత్యేకశ్రద్ధ

భారతి ఏదోఅనబోయేంతలోనే అతనిచేతులు ఆమెపాదాల్ని స్పృశించేయి

అతను ఎంతో సున్నితంగా ఆ పాదాల్ని చుంబించేడు. భారతిలో

ప్రకంపనలు వెల్లువలా పైకిలేచేయి! ఆ తాకిడికి తప్పొప్పుల మఃధ్య

అమె నిర్మించుకున్న అడ్డగోడ ఫెళ్ళున కూలిపోయింది.....

ఏర్పడింది. వెన్నరాసి సున్నిపిండితో కడిగేడి.
మారాంచేసి మున్నులున్న వెండిపట్టీలు కొని
పించుకొని పెట్టుకుంటే, తరచూ గోరింటాకు
పెట్టుకుని మురిసిపోయేది.

ఇన్నాళ్ళూ యువరాణిలా తిరిగిన తన
పాదాలు పట్టాభిషేకంజరిగి కిరీటంధరించిన
మహారాణిలా తీవిగా, దర్బంగా వుండటాన్ని
కూడ గమనించింది.

ఎర్రగావండిని తనపాదాల్ని తమకంతో
చూసేవాడు చంద్రం చంద్రం అలాతనని
గమనించడం ఎంతో గర్వాన్ని కలిగించేది
భారతికి.

తన అందాన్ని తానుకోరుకున్న మగవాడు
పొగిడినప్పుడేగా ఏ ఆడిదానికైనా ఆనందం!
ఏమిన్నాడానికైనా సిద్ధపడేదీనూ!

భారతికలలు పండిలేదు భారతి వివాహం
శేఖరంతో కుదిరింది.
భారతి ప్రమాన్యడిపోయిందప్పుడు.

తను చంద్రానికి కాకుండాపోవడం భారతి
వూహించుకోలేకపోయింది. సహించలేకపో
యింది, భోరుమని ఏడ్చింది.

పరుగున చంద్రం దిగ్గరకెళ్ళింది. ఏగుడి
లోనే నా తనిమెడలో పసుపుకొమ్ము కట్టమంది.
కట్టుగుడ్డలతో వస్త్రానని బ్రతిమలాడింది. కనీ
సం తెగించి లేవదీసుకుపోమ్మంది.

అతన్ని ప్రార్థించింది, వేడుకొంది, మొర
పెట్టుకొంది.

అతనేమీ మాట్లాడలేదు భారతికి అతని
ప్రసర్రన నిస్పృహని కలిగించింది. ఆమె
భోరుమని ఏడుస్తుంటే చంద్రం మెల్లగా అన్నాడు

“భారతి పెద్దవాళ్ళమాటని త్రోసిపుచ్చి,
మనం ఎదురుతిరిగితే మనకిభవిష్యత్తువుండదు
నువ్వెక్కడున్నా సుఖంగావుండాలి అదే నా
కోరిక! నీరూపం నాగుండెల్లోంచి చెరిగిపోదు
భారతి, కాని అందర్నీ ఎదురించి నిలబడగల
దైర్యం నాకులేదు, నన్ను క్షమించు”

అతని మాటలు నమ్మలేనట్టుగా చూసింది
భారతి.
“నువ్వెలా మాట్లాడుతున్నావా చంద్రం!”
అంది అయోమయంగా.

చంద్రం అదోలా నవ్వేడు. ఆమె పాదాల
పైన చేత్తో సున్నితంగారాశాడు. అక్షణంలో
ఆమెకి తనపాదాలపైన గొంగళిపురుగులు
పాకుతూన్నట్లునిపించింది.

చివల్ని పాదాల్ని వెనక్కి తీసుకొంది.

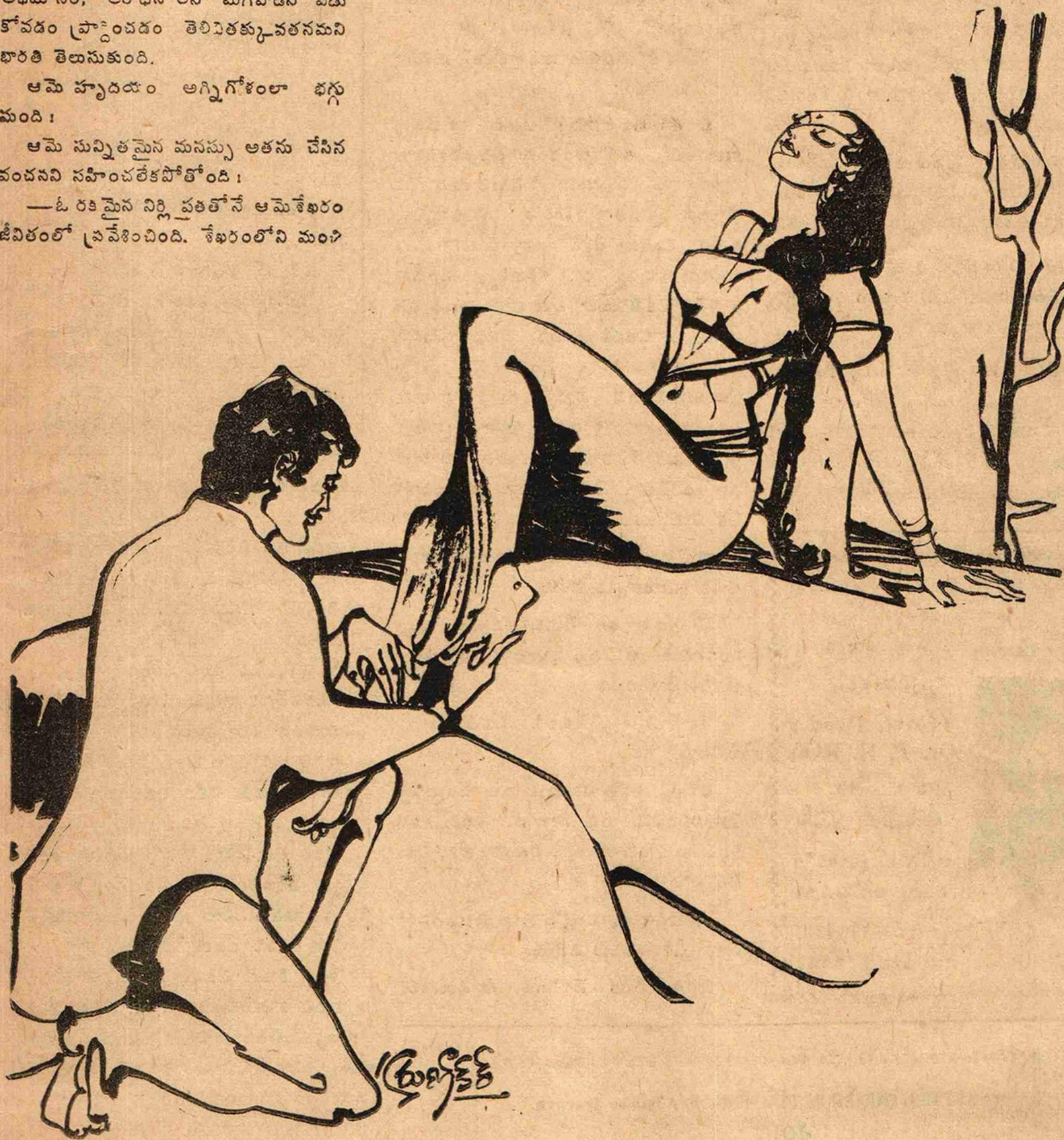
అతను అగ్ధమయ్యేడు. ప్రేమించినఆడదాని
కోసం ఆరాటం, తపన, ఆపేక్ష, అసురాగం.

అభిమానం, ఆరాధన లేని మగవాడిని వేడు
కోవడం ప్రాప్తించడం తెలివితక్కువతనమని
భారతి తెలుసుకుంది.

ఆమె హృదయం అగ్నిగోళంలా భగ్గు
మంది :

ఆమె సున్నితమైన మనస్సు అతను చేసిన
వంచనని సహించలేకపోతోంది :

—ఓ రకమైన నిర్లిప్తతతోనే ఆమె శేఖరం
జీవితంలో ప్రవేశించింది. శేఖరంలోని మంచి

గనం—తనపట్ల అతను చూపే ఆదరణ భారతిని
తిరిగి ఓ మనిషిగా చేసేయి.

అయినా అప్పుడప్పుడూ—తన పాదాల్ని
మాసుకొన్నప్పుడు చందం గుర్తొచ్చేవాడు :

వెన్నెల రాత్రులలో కొబ్బరిచెట్ల నీడన
కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకొన్న సంఘటనలు—
సాయిం సంధ్యలో చెరువు గట్లపై తిరిగిన
రోజులు—ఎన్నో! ఎన్నెన్నో జ్ఞాపకాలు :

'ఏవీవి? తనిలా చంద్రాన్ని ఎందుకు

అలచుకొంటున్నట్లు?' అప్పుడు భారతి తప్పు
చేసినట్లు సిగ్గుపడేది.

నిర్మలంగా నిద్రపోతున్న భర్తనిచూసి
నిటూర్యేడి :

తన మనసులో యింత మలినం వుందని
తెలిస్తే అతని మనసెలా వుంటుంది :

గుండె పగిలిపోదూ? ;
అయినే తనేం కాని పని చేసిందని ;

నయను వికసీ వికసించని రోజుల్లో తాను

ప్రేమలోపడటం — అతన్నే కట్టుకోవాలను
కోవటం తప్పా? నీయేతల్లానికి ప్రనహించటం
ఎంత దర్మమో—పల్లవిస్తూన్న ఓ హృతయం
మరో మనసుని వెదుక్కోవటం అంతేదర్మం!

* * *

భారతికి యిద్దరు చిక్కనిపిల్లలు : తాళతో
ఆమెకు కాలం యిట్టే గడచిపోతుంది.

భారతి తలలో అక్కడక్కడా తెల్ల వెంట్రు

బహుమతి

“నా ఆసరేషన్ అయిన తరువాత మీకు మంచి బహుమతి ఇస్తా” అన్నాడు అప్పారావు డాక్టర్ కైలాసంతో.

“నాకా ఆద్యక్షం లేదులేండి....” భారంగా అన్నాడు డాక్టర్ కైలాసం.

- డి. నాగేశ్వరరావు (విశాఖపట్నం)

ఆ రోజు భారతి పరధ్యానంగా స్నానం చేస్తున్నది. వళ్ళు తోముకుంటూన్న ఆ మే ఒక్కసారిగా త్రుళ్ళిపడింది. పొట్టమీద సరిగ్గా పాదంమీదలాంటిదే మరో మచ్చ: భారతి నిలువనా నణికిపోయింది.

గణగబా రెండు చెంబులు పోసుకుని చీర చుట్టుకుని బయటవడ్డది. వెలుగులో మరోసారి వరీక్షగా పాదం మీద మచ్చతో పోల్చిచూసుకుంది. అవును: రెండు ఒక్కలా గేవున్నాయి!

నంటిమీద యింకెక్కడైనా వచ్చేయా: భారతి అద్దంలో వెనక్కి తిరిగి చూసుకొంది.

భారతి అదిరిపడింది!

వీవు మధ్యభాగంలో మరొకటి:

అంటే... అంటే తనకి చర్మవ్యాధి ఏదో వస్తున్నది: అది వళ్ళంతా ప్రాకితను భయం కరంగా.... భారతికి కళ్ళనీళ్లొచ్చేసేయి!

ఒంటరిగా ప్రక్కమీద పడుకుని కుళ్ళికుళ్ళి ఏడ్చింది.

తన చిన్నప్పుడు ప్రక్రింటి పారిశాతానికీ యిలానే వళ్ళంతా మచ్చలు వచ్చేసేయి! పారిశాతంలా వుండే పారిశాతం ఆరునెలల్లో కాలి నుసయినట్లు నల్లగా ఒళ్ళంతా పొడలతో వికృతంగా మారిపోయింది!

అమ్మమ్మ మాత్రం ఆమెని చూసి జాలి పడేది కాదు. ‘పాడుముండ! పాడు తిరుగుళ్ళు తిరిగింది. అనుభవిస్తోంది’ అనేది.

భారతికి అర్థమయ్యేదికాదు “తిరిగితే మాత్రం వచ్చేందుకు అలా అయిపోవాలి: ఎండ తగిలాలి” ఆసుకునేది

రాను రాను భారతికి అర్థమవ్వసాగింది. ‘రక్తం చెడిపోవటంవల్ల అలాంటి జబ్బు సంప్రాప్తిస్తుందని- ఆ రోగమున్న వ్యక్తులతో

సంబంధం పెట్టుకున్నవారికి కూడ ఆ జబ్బు వస్తుందని.... భారతి వీపుమీద చెళ్ళున చరిచినట్లువులిక్కి పడింది.

తను కూడ పారిశాతంలా.... భారతి అంతకుమించి ఆలోచించలేక వెక్కెక్కీ ఏడ్చింది. ‘భగవాన్! అలా కాకూడదు!’ ఆ మె

నూతన యవ్వనం పొందండి. సంతానవంతులుకండి! చర్మవ్యాధుల నుండి విముక్తులుకండి! వాల్చిప్రయోగము వలన కలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్రస్థలనము: అంగము చిన్నదగుట, అకవరకాలముందు అనంతృప్తి, సంతాకము లేక రోపుట, నమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స, పోస్టుద్వారా చికిత్స కలదు. ప్రతి ఆదివారం నీమకరం షణ్ణుఖ తాడ్డీనందు ఉ. నుండి సా. 6-20 నరకుక్యాంపు కండు.

డా. డి. మార్కండేయులు ఆయుర్వేదభిషక్

పెక్కి అండ్ ప్రిన్సిపల్స్ విలు పాట్లరోడ్, గుడివాడ-521001, ఫోన్స్: 522, 540

ఎన్నికలార్
మన్నికలార్
పేరెన్నికగన్న
రంగులు

Mfg. by R.T. MEHTA & CO., BOMBAY
SOLE DISTRIBUTORS IN: ANDHRA PRADESH & ORISSA.
PHONE: 72136.

SUDHAKAR AGENCIES
11-52-31-GUDI WADAVARI ST., VIJAYAWADA-1

మోకాళ్ళ మీద తలపెట్టుకుని కన్నీళ్ళు కార్చింది. ఆరునెలల క్రితం జరిగిన ఓ సంఘటన ఖూతద్దంలో కన్నడి ఆమెని వెక్కిరించింది. ఆరోజు :.... భారతి కుచ్చెళ్ళు పైకి దోపి వీధి వాకిట నీళ్ళు జల్లుతోంది : శేఖర్ వేనవి కెలవుల్లో పిల్లల్ని అమ్మమ్మ గాతింట్లో వదిలి రావటానికి వూరేశ్శేడు. భారతి పరద్యానంగా ముగ్గుపెడుతోంది : "భారతి:" ఆ పిలుపుకి ఈ లోకంలోకివచ్చి ఎదురుగా నిలబడ్డ అపరిచితుణ్ణి అనుమానంగా చూసింది. "నేను భారతి: చంద్రాన్ని : మ ర చి పోయేవా ?" చంద్రం ఆమె పాదాల వైపు చూస్తూ అన్నాడు. భారతి కుచ్చెళ్ళు క్రిందకి లాగి "నువ్వా:" అంది ఆశ్చర్యంగా. "అవును. మొన్న భారతి నువ్విక్కడ

వున్నావని చెప్పేరు చూసిపోదామని వచ్చేను" భారతి మానంగా నిలబడింది. "నీకు తెలుసుగా : నేను మనసు విరిగి మిలిటరీ లో జాయినయిపోయేను. చాలా యేళ్ళుగా నేను యిటువేపు రానేలేదు. అమ్మా నాన్న చచ్చిపోయేలోపున ఓసారి చూడాలని రమ్మంటే చూసిపోదామని వచ్చేను. మిలిటరీ వాళ్ళం : ఎప్పుడు ఛస్తామో తెలియదు. నిన్ను కూడా చూసివెళ్ళామనిపించి...." అన్నాడు. ఆమె ఆలోచనల్నుండి తేరుకోకముందే చంద్రం నవ్వుతూ అడిగేడు. "వదేళ్ళక్రితం జరిగిందే మనసులోపెట్టుకుని గుమ్మంలోంచే పొమ్మంటావేమిటి? నిన్ను పోగొట్టుకున్నందుకు క్షణక్షణం నిన్ను తలచుకుంటూ నరకం అనుభవిస్తూనే వున్నాను భారతి:" భారతి "అదేంలేదు, రా" అంటూ లోపలికి నడచింది. వెనకే అతను లోపలికి వచ్చాడు

భారతికి ఓవక్క తటవటాయంపుగానే వుంది' శేఖర్ లేనప్పుడు అతన్ని రమ్మనడం గౌరవమయిన పని కాదేమో : మరోవక్క భర్తమీద ఆమెకు నమ్మకం వుంది' తనుచేసిన ప్రతిపనినీ అతను గౌరవిస్తాడు' వైగా తన అందమైన సంసారాన్ని చూసి.... చంద్రం తనని పోగొట్టుకున్నందుకు ఏద్యాలి. ఇది తనకు ఆనుకోకుండా దొరికిన గొప్ప అవకాశం : ఆవిధమైన వింతకోరిక ఆమెలో చోటు చేసుకుని ఆమెని యింతేమీ ఆలోచించనివ్వలేదు భారతి చంద్రానికి స్నానానికి నీళ్ళుపెట్టింది. కాఫీ టిఫిన్లు అందించింది. నాల్గవకాల కూరలతో భోజనంపెట్టి తన భర్త గొప్పతనాన్ని తన పిల్లల ముదుముచ్చటలని వర్ణించి చెప్పింది. 'చంద్రం భారతి కబుర్లు వింటూనే భారతిని పరిశీలిస్తున్నాడు. వదేళ్ళవైబిడ్డా భారతిఅందం పెరిగిందేకాని తరగలేదు : అదే చెబుతోంది భారతి సుఖంగా బ్రతుకుతున్న సంగతి. "నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోలేదా ?" భారతి ప్రశ్నకి చంద్రం నిరాశగా నవ్వేడు. "నిన్ను పోగొట్టుకుని నేను మరొకరితో ఎలా బ్రతుకిగలను?" అన్నాడు దిగులుగా. భారతి ఎటో చూసింది. "పాత సంగతులెందుకు? నీకు తెలుసు అందుకు బాధ్యులెవరో:" అంది. "అందుకే నన్ను నేను శిక్షించుకుంటున్నాను" రాత్రి అతనికి డాబామీద వక్కవేసి మంచి నీళ్ళుపెడుతూ "వడుకో' చంద్రం. రేపు మాట్లాడుకుందాం" అంది. "భారతి: కాస్తేపు కూర్చోరాదూ : " భారతి పిట్టగోడకానుకుని నిలబడింది. కొద్దిరి ఆకుల సందుల్లోంచి కత్తిరించినట్లు వెన్నెల రేఖలు : "భారతి: నువ్వు సుఖంగా బ్రతుకుతున్నందుకు నాకెంతో సంతోషంగా వుంది. కాని.... ఎప్పుడయినా.... ఏ క్షణమైనా నేను నీకు గుర్తొస్తానా ?" అడిగేడు. భారతి తల దించుకోంది. వెన్నెలలో వెండిపట్టిలతో ఆమె పాదాలు తెల్లకలువల్లా మెరుస్తున్నాయి : ఆ పాదాలు చూసినప్పుడల్లా అ త డు

PLEASE VISIT

R L C electronics

WHOLE SALE AND RETAIL SHOW ROOM

AT B-2/5 CHIKKADAPALLI MUNICIPAL COMPLEX
HYDERABAD-500 020

FOR ELECTRONIC HOBBY CIRCUIT KITS

RADIO, TAPE RECORDER AND T.V
SPARE PARTS

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్థిల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్ 75 సంవత్సరములకు పైగా సుఖజీవనమునకు లోడ్ టానిక్ ను వాడిన స్త్రీలు ఎందరో

ఉచిత వైద్య సలహాకు ఈ క్రింద వేర్కొనబడిన నిలాసమునకు ఈ కూపనను పూర్తిచేసి మీ జాబులో పంపండి.

నేను: _____

నిలాసము: _____

PIN: _____

కేసెరి కుట్టరీం డ్రావటాలిమిటెడ్ - నాయపేట, మద్రాసు-14.

విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ

పవిత్ర రుద్రాక్ష

1 నుండి 14 ముఖములు గల పవిత్ర రుద్రాక్షలు, చందనం, తులసి, వసువునప్పు మరియు గులాబీరంగుల జవమాలలు, శిలాజీతు, గోరొబనం, దక్షిణావర్త శంఖము, అదృష్టమును కల్పించే శ్రేష్ఠమైన రాక్షులించును కోరినవారికి ధరలపట్టి వంపబడును. హిందీ లేక ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Shree Jagdamba Bhawan
(A.M.) Sonapat-131 00L.

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B.A.

వైద్యవిద్యన, వైద్యాభ్యర్థి, వెక్స్ పెషల్సిస్టు, వివాహము వాయిదా వేయనవసరములేదు.

హస్తప్రయోగం, సరముల బలహీనత, శీఘ్రస్కలన, ములకు ఆయుర్వేదచికిత్స పోషకాహార చికిత్స కలదు.

రావూస్ క్లినిక్

టి. బి. రోడ్ 10 01.
ఫోన్ : 700. - తెనాలి

వెలువడింది !

చందునాబాయి ప్రేమజ్వాల

రు. 15-00 M.O. చేయండి
పోస్టుఖర్చులకు వి.పి. సెడతాం.
ప్రతులు: అరుణా పబ్లిషింగ్ హౌస్
ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-2.
ఫోన్ : 61181

కంద్రం తనని వంచించేదా? అమృత ఖాండం లాంటి తన జీవితంలో విషం కురిపించేదా? పెళ్ళికాని మనిషి! ఆందులో మిలటరీ వాడు! కనిపించిన ఆడదానితోనల్లా తిరిగి తిరిగి.... వళ్ళంతా జబ్బులు పెట్టుకుని-చివరకి మారుమూల సుఖంగా బ్రతుకుతున్నా తన జీవితంలో నిప్పులు కురిపించి తప్పుకున్నాదా?

తననిలా దగా చేసేదా?
భారతి భరించలేక పోతోంది:
ఆవేశంగా అలమరలో పెన్ను తీసుకుని కాగితం మీద తన బలహీనతనంతా ఎక్కించేసి భర్తకి కనిపించే చోట పెట్టింది.

ఒక్క పూవున వంటగదిలో కెళ్ళింది.
కిర్రనాయిలు డబ్బా నిండుగా నవ్వింది.
భారతి కచ్చిగా డబ్బాయెత్తి కిర్రనాయిలంతా మీద క్రుమ్మరించుకొంది.
మరి కాస్టేబిలో పిల్లలూ-భర్తా వచ్చేస్తారు.

ఈ లోపునే తన పాడు బ్రతుకు అంతమయి పోవాలి! అగ్గిపుల్ల గీసి అంటించుకునే లోపున భారతి మనసు మరోవిధంగా ఆలోచించటం మొదలెట్టింది!

ఎలాగూ తన జీవితం ఈ క్షణంతో ఆఖరు! కాని.... అంతమయ్యేటప్పుడు తనెందుకు భర్తదృష్టిలో పతితగా నిలబడాలి! అతనికి ప్రయమైన ఇల్లాలిగానే, ఆవుగాలిగానే పోవటం మంచిది! ఈ నిజం, తనతోనే కాలి బూడిద కావాలి!

భారతి భర్తకి రాసిన పుత్తరం తెచ్చి వంటగది గొక్కెం పెట్టింది. దానికి నిప్పుంటించింది. ఆ మంట వంటిని కావలించుకొంది.

మరుక్షణం మంటలు నాలుకలు చాచి భారతిని ఆస్పాయంగా చుట్టబెట్టేయి. భరించలేని ఆ మంటకు భారతి పెట్టే కేకలు ఇల్లంతా నూరుమ్రోగేయి!

జనం మూగి తలుపులు బ్రద్దలు కొట్టేరు.

ఆయన ?

గుర్నాదం మంచం మీద వున్నాడు
"ఆయన్ని పిలుచుకొచ్చానండీ...."
అంది భార్య లక్ష్మి.
"ఎవరు. డాక్టర్ నేనా?" అడిగాడు గుర్నాదం.
"ఇంక డాక్టర్ తో లాభం లేదన్నా రుగా.... ఎందుకైనా మంచిదని లాయర్ ను పిలుచుకొచ్చాను" అంది లక్ష్మి.
-విజేంద్రనాథ్ ప్రసాద్ (ఆదోని)

వికృతంగా కాలి కబ్బెలా ఆయిపోయి భారతి శరీరం చూసి భయంగా వెనక్కితగ్గేరి ఆప్పుడే లోనికొచ్చిన శేఖరం తన భారతీరాన్ని చూసి మ్రాన్పడి పోయేడు! పిల్లల భయపడి శేఖరానికి అతుక్కుపోయేరు!

'ఎంతో అన్యోన్యంగా వుండేవారు! ఏమేమిద్దో? పాపం! అన్యాయంగా చదివోయింది!' అనుకున్నారు జనం!

తన భార్య ఎందుకింత దారుణంగా దగా చేసింది ఈ నాటిక్కడ అంతువట్టని విషయం శేఖరానికి.

తన వంటిమీద ఏర్పడిన మచ్చలకి తన జీవితంలో ఏగ్నర్డ మచ్చ ఎంతమాత్రం కాలిం కాదని-వైటమిన్ లోపం నల్ల వచ్చిన ఆ మచ్చలు మందు తీసికొంటే తగ్గిపోతాయని తెలియని భారతి తన తప్పుకు తానే శిక్ష వేసుకుంది! తన జీవితంలో ఏర్పడ్డ ఈ నీడ ఎంతో సేపు నిలవదని మరి కాసేపటికి అలముకొనే చీకటిలో అది ఏకమైపోతుందని ఆమె గ్రహించలేక పోయింది. తన బలహీనతకు తనే బలయిపోయింది.

ఏ పాదాలైతే తన సౌందర్యానికి తొలి పోపాలని తలచి గర్వపడిందో-ఆవే తన అండమైన జీవితాన్ని ఆఖరి మెట్టు మీద త్రోపేసేయని తెలియని భారతి-జీవితాన్ని అగ్ని దేవుడికి ఆహుతి చేసింది. *